

nes de heller ikke, at Nordøstgrønland skal tilhøre os grønlandere længere. Jeg undrer mig selvfølgelig over den slags postkoloniale fordomme. Grønland er jo grønlandsk – nord, syd, øst som vest, og hele landet tilhører det grønlandske folk. Jeg nævner Dansk Folkeparti nogle gange her, fordi jeg gerne vil understrege, at jeg faktisk sætter pris på, at de så ofte har sat Grønland på dagsordenen gennem det sidste halve år.

Jeg byder alle debatter om Grønland velkommen. Jeg bryder mig bare ikke om den fordomsfulde måde, Dansk Folkeparti italesætter vores fællesskab på. Der har de andre partier heldigvis budt ind med respektfuld dialog. For den nye selvstyreordning er jo resultatet af en lang række modige kompromiser, vores partier har indgået, og den nye lov om selvstyre skal vedtages af det grønlandske folk. Det er jeg også sikker på at den bliver, og det er noget, jeg glæder mig rigtig meget til.

At vi får øget selvstyre, betyder ikke, at vi kommer til at blive helt og aldeles uafhængige. Internationalt og regionalt samarbejde er en forudsætning for mit lands udvikling, og derfor glæder jeg mig til et fortsat samarbejde med Danmark, også den dag selvstyret og selvstændigheden er indført. Vi skal udvise mere respekt for hinanden og mere frisind og frihed i vores samarbejde i dag og i fremtiden som to ligestillede nationer. Til gengæld synes jeg, at vi skal prøve at lade fordommene fylde meget mindre i fællesskabet. Fordommene sætter os kun tilbage, når det, vi vil, er at se fremad.

Med de ord vil jeg slutte og ønske jer alle sammen en rigtig god sommer.

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Lars-Emil Johansen.

Kl. 17:44

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Folketingsåret har for Grønlands vedkommende især været præget af forhandlinger om Grønlands selvstyre, forhandlinger, der har været vanskelige, og hvor bølgerne indimellem gik højt hen over Atlanterhavet, men som alligevel hele tiden var båret af en oprigtig vilje til at nå frem til det fælles resultat, vi kender i dag, det resultat, der så sent som i går modtog et næsten enigt Folketings fulde opbakning.

Grønland har forhandlet i enighed. Dette er i sig selv vigtigt, da større ændringer i det politi-

ske landskab derhjemme altid bør ske med bredest mulig opbakning. Og en politisk konsensus mellem alle partierne derhjemme er ikke bare godt, det er intet ringere end en lille sensation.

På samme måde har den danske side været præget af stor vilje til at nå et resultat, som begge parter ikke blot kan acceptere, men som vi direkte kan være stolte af. Dette er også lykkedes næsten fuldstændigt. Nu skal resultatet præsenteres for det grønlandske folk, og de to regeringer skal udmønte det i egentlige lovforslag. Det bliver derfor heller ikke den sidste folketings-samling, hvor vi kommer til at fokusere på selvstyret i Grønland som fremtidig model for relationerne mellem vore to lande og vore to folk.

Men selv om Selvstyrekommissionen således optog sindene for de fleste Grønlandsrelaterede politikere i det forløbne år, så bød folketingsåret imidlertid også på en række andre vigtige tiltag vedrørende Grønland. Justitsministeren har således fulgt op på Retsvæsenkommissionens reformforslag og har indgået en aftale med sin grønlandske kollega om, hvordan forslagene implementering skal finde sted. Det er nu udmøntet i lovform, og igen kan vi glæde os over en enestående enighed, ikke blot mellem vores regeringer, men også mellem vore parlamenter.

Denne nye lovgivning, der i al stilhed vel nok hører til den mest gennemgribende ændring for det grønlandske samfunds regulering i de sidste 30 år, er båret igennem i dette folketingsår i fuld enighed. Samtidig opfylder aftalen et ønske, som jeg flere gange herfra har bedt om, nemlig etablering af et lukket fængsel i Grønland, så vi endelig kan begynde at stoppe nedsendelsen af grønlandske fanger til Herstedvester. Det er rigtig godt.

Vi er i Grønland meget glade for, at der på den måde endelig kom skred i det tog, der skal føre Grønlands retsvæsen frem til et mere up to date-niveau. Vi vil derfor gerne herfra anerkende og påskønne det smukke arbejde, som justitsministeren og landsstyremændene fra justitsvæsenet i Grønland har praktiseret i det nu forløbne folketingsår.

Når det er sagt, har jeg et ærinde, der ikke fylder så meget i det samlede regnskab, men som betyder utrolig meget for de berørte personer, og som jeg vil bede regeringen om at finde en løsning på. Det drejer sig om lønpolitikken for de grønlandske ansatte inden for politiet derhjemme. Det er en rest fra gammel tid, en reminiscens fra svundne tider, hvor man rask væk kunne gøre en forskel på folks lønninger, ikke